

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXV. Somnium B. Virginis de suo hinnulo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA XXV.

Somnium B. Virginis de suo
hinnulo.

1. Se tenere hinnulum in gremio B. Virgo existimat.
2. Angeli varijs eum ornant donis.
3. Spem vanam Virgo accusat.
4. Inuitat ut tertio demum die redeat, antecertè stella sibi, uti Magis, Puerum indicet.

Rescidit immeritæ tot fœdera facta parenti:
 Parvulus abrupta devia dextra fidem,
 Ut memini, (longi meminisse doloris imago est.)
 Sole bis elapso, lapsus & ille manu est.
 Interea varijs ut ludit opinio formis;
 Haud minus & varium Protea somnus agit.
 Præsertim vacuum si spes rea fraudat amorem,
 Mentiturque nothâ luce salutis iter.
 Credidit ipsa suo (quid non spes fingit amantis?)
 Hinnuleum ceruæ decubuisse sinu.
 Mille parens ludos cui reddit, & oscula mille,
 Et cui delicias mille beata facit.
 Ac cui nascenti tot dona tulere sub antro,
 Nunc etiam superi munera grata ferunt.
 Et decet, an viridem capitis quis tardet honorem,
 Hinnus ubi ceruæ gaudia summa refert?
 Quisq; celer iusti sortitur pensa laboris:
 Pars thyma, pars nardum, pars meliora legit,
 Inque manum venit vltro sacrum textura coronam,
 Quæ rosa sit pratis, aut thyma lecta iugis,
 Sic ubi gestit amans felicis ad omnia somni,
 Et fruitur votis Virgo, nec apta frui est;

Eccè

Ecce repente sinu fugit exsul imago; beato
 Heu! gremio Gnatus nullus, & hinc erat,
 Absentem tamen audit amans, tangitque, videtque,
 Sed terigi se, magis perdere vota fuit.
 Fluxus enim quod donat Amor, mox tollet, vt Auster,
 Qui, breue ver riguo quod parit imbre, rapit.
 Heu! nisi fallacem voto sequor aucupe ventum,
 Venatrix Puerum dum sequor ægra meum;
 Quid iuvat incertis amissum quærere regnis,
 Si magè quærentem me magè præda fugit?
 Et magè perdo, pijs quem sic imploro querelis,
 Ac magè materno fraus rapit atra sinu?
 Sic radios sol, sylua comas, flos languidus ostrum,
 Ver violas, Tyriam perdis amelle togam.
 Sed radius cum sole redit, cum vere rosæ flos:
 Nec cum sole redit, vere, rosæ Puer.
 Paruule quid tardas? non tardat & alter Eous,
 Quem reuehit rapidis tertius orbis equis.
 Altera lux surgit spatium mihi longius æquo:
 Ni quoque par sæclis sit tribus vna dies.
 Immenso paruum nihil est, vbi sperat, amanti;
 Vna dies annum, sæcula que annus agit.
 Est quis, vt hic dicat: breuis est mora; parce dolori:
 Sed breuis in læso nullus amore dolor.
 Rursus in æternas lacrymas funestus Eous
 Ibit, & ibit adhuc, qui prius error iit.
 Sis memor; in numerum Diuûm plaudente theatro,
 Fulgere nocturnam lux dedit alba diem.
 Candida que interpretes Diuûm Berhlemide per a
 Euoluit, pauper quem legit herba, Deum.
 Aduertit que Magos viridem præsepis ad aram,
 Stella loqui Verbum docta, nec apta loqui.
 Nec te, Gnate, tuæ lux tertia reddit alumna?
 Quod tua stella dedit, sol iubar ipse neget?
 Vilius Arabicis matris caput ergo coronis?
 Præ que nigris sordet candida Virgo viris?
 Eia, redux tandem mœstum Puer influe pectus!
 Luce carens mœsto pectore vita fugit.

Si properas ; simul hæc salus properabit in vlnas.
Te mihi si reddis, me mihi Gnate paris.

ELEGIA XXVI.

Iosephi somnium de hinnulo
sibi elapso.

1. Ioseph mane somniat se videre fugientem per
spinas hinnulum, suo elapsum gremio, quem
persequitur.
2. Id ipse somnium de Pueri amisso explicat.
3. Docet quomodo Puer sese ad spectu parentum
subduxerit.
4. Explicat quærendi Pueri studium bipertito
divisum.

VOX IOSEPHI.

NOx vbi sat pronis moritura pependit habenis,
Quam propior rapidis Phosphorus vrget equis.
Tum mihi mira nouis Morpheus simulacra figuris
Exprimit, augurij non caritura fide.
Si mihi cura Puer, quæ nocte, dieque recurfat,
Quid nisi de puero somnia somnus alat ?
Hinnulus hoc gremio mihi vitus abire per auras,
Qui candore niues vinceret, astra fugâ.
Quâ fugit, hamatis seges emicat aspera spinis.
Quâ sequor, inspicant spicula senta pedes.
Sancior infelix, cruor hinc, cruor effluit isthinc,
Pallet ad ærumnas decolor herba meas.
Quique prius viridi flos hic ridebat ocello ;
Semianimi cæpit pallidus ore mori.
Iamque pedi digitos, oculosque aduerto ministros ;
Quæro dein, plagis quæ medeatur, aquam.
Flamma perurendis inserpit adulta medullis,
Cui peperit cæcas spinea sylua faces,

Excicor)